

Palau Falguera

Sant Feliu de Llobregat

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer de Falguera, 2-8

Coordenades:

Latitud: 41.38091
Longitud: 2.04296
UTM Est (X): 419976
UTM Nord (Y): 4581485

Classificació

Número de fitxa 08211 - 90
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Historicista
Segle XVII-XIX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Està restaurat i, interiorment, adaptat a la seva nova funcionalitat
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL 19/10/1988
Número inventari 19122
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat. 0216901DF2801E
Autoria de la fitxa CENTRE D'ESTUDIS COMARCALS DEL BAIX LLOBREGAT
Data de registre de la fitxa: dl., 06/07/2009 - 02:00

Descripció

Casa senyorial als quatre vents, de grans dimensions situada en una finca enjardinada (veure fitxa 128). L'edifici és de planta rectangular, tot i que la gran terrassa de la planta noble, que li és paral·lela, es desenvolupa als extrems perpendicularment, donant una forma d'U al conjunt. En alçada, l'estructura és de planta baixa i dos pisos.

El Palau presenta dues façanes: la que dona al carrer de Falguera i la que es pot contemplar des dels jardins. Aquesta última, anomenada també "façana del llac o del jardí" és més abarrocada, presenta més elements decoratius i és la que dona al palau el caràcter sumptuós que encara conserva (veure fitxa 126).

La façana del carrer Falguera es caracteritza per la seva gran austeritat. En planta baixa presenta una obertura central en forma d'arc rebaixat amb esplandit. Al centre de l'arc se situa l'escut de can Falguera. A banda i banda, diverses portes i finestres, entre les quals s'hi troba la que permetia el pas del carruatge. Al primer pis, finestres i portes a petits balcons que coincideixen en la seva posició amb la línia marcada per les obertures de la planta baixa. Al pis superior, finestres de petites dimensions.

Però és la cara de ponent la que dona la millor perspectiva del Palau com a casa senyorial. Situats als jardins i mirant cap a l'edifici veiem el llac que presideix la construcció, de forma allargada i amb els costats curts lobulats. Al bell mig del llac una escultura del deu Neptú, obra de Dubray (veure fitxa 228). Altres escultures decoren diversos punts de l'exterior de la finca (veure fitxes 125 i 227). Coincidint visualment amb l'eix central longitudinal del llac se situa l'eix central de la façana, encapçalada pel punt en què s'uneixen els dos brançals d'escala que arrencant del jardí conflueixen a l'escalinata central que dona accés a la gran terrassa de la planta noble. Aquesta terrassa transcorre paral·lela a la façana fins que en els seus extrems s'endinsa en el jardí i traça una perpendicular a la façana. Sota la terrassa, en planta baixa, es desenvolupa una galeria d'arcs escarsers que es prolonga per les ales laterals de la terrassa i que crea una porxada. La terrassa, amb vistes al jardí, està delimitada per balustrada de ceràmica amb pilars intercalats, sobre els quals se situen florons de terracota.

En façana, l'eix central està clarament remarcat per la presència d'una gran porta emmarcada per pilastres i per sobre de la qual se superposen una sèrie d'elements que en destaquen la centralitat: una fornícula de terracota amb una dona que representa l'abundància, el rellotge i, coronant el conjunt, l'escut de la família Falguera (veure fitxa 131). Aquesta porta central és la que dona accés des del jardí a una de les sales més emblemàtiques del palau, el saló dels Àustria (veure fitxa 129).

A banda i banda d'aquest eix central trobem diverses obertures: a la primera planta portes que donen pas a diferents sales de la planta noble i al pis superior finestres. Destaca també la presència de dos baixrelleus de terracota que representen una al·legoria de l'agricultura i la jardineria.

A l'extrem sud de la casa, i separada d'ella per uns pocs metres de terrassa, trobem la capella del palau (veure fitxa 130). A l'ala nord, i en planta baixa, s'hi ubicaven les cavallerisses. Actualment és en un d'aquests espais on es guarda, exposada al públic, la carrossa dels Marquesos de Castellbell (veure fitxa 127). Els jardins són de disseny vuitcentista i cal remarcar-ne el llac situat just al centre de la U i els plàtans centenaris que formen un embolcall vegetal al conjunt arquitectònic. A l'exterior hi ha diverses escultures. La qualitat arquitectònica de l'edifici és molt irregular però queda presidida per l'espectacularitat de la façana del llac i les terrasses que s'obren als jardins en contraposició a la simplicitat absoluta de la façana del carrer de Falguera.

Observacions:

Conservava un volum del famós dietari del Baró de Maldà, el Calaix de Sastre, en el qual es feia una descripció de l'antic Palau i dels seus jardins.

Història

L'any 1636, Jaume Falguera originari d'un mas de Plegamans i instal·lat a Barcelona on s'havia enriquit gràcies a les seves activitats comercials, va decidir fer una forta inversió en l'adquisició a Sant Feliu d'una

finca, situada en el camí ral. La compra l'entenia també com una via de prestigi i ascensió social, perquè Jaume Falguera sabia abans de l'adquisició de la finca que aquesta població era un lloc de pas i aturada de les personalitats que, procedents de Madrid, viatjaven a Barcelona. En aquell moment, segons el document de compra, l'edifici estava integrat per dues cases contigües amb portals oberts al camí ral, amb pati, hort, corral, un pou i un trull.

Al l'entorn de l'any 1750 la casa s'havia ampliat considerablement. Pel costat del camí ral, la casa ja tenia una sola façana que unia les dues cases inicials i, adossades a l'edifici s'hi havien construït 5 cases amb els seus respectius patis al darrera, pel costat nord i n'hi havia quatre al costat sud, la darrera de les quals estava endinsada respecte de la línia del carrer. Durant la segona meitat del segle XIX, Josepa Falguera, propietària de la casa va decidir fer-hi una gran reforma. Per tal de fer-la més gran, va incorporar les cinc cases al conjunt i, amb la finalitat de donar-li unitat, i va ordenar la construcció de la façana del llac. És d'un estil, eclèctic, que barreja elements neoclàssics d'influència italiana amb d'altres romàntics. Els diferents elements decoratius són de terracota, i representen l'horta, el jardí o l'abundància, mentre que sobre les portes i a les sanefes, s'hi poden observar motius vegetals.

Al mateix temps, es va planificar el jardí, que es podia contemplar des de la gran terrassa del palau.

L'any 1890 Joaquim de Càrcer, marquès de Castellbell, va fer construir l'oratori que es troba a la part exterior en el lloc on hi havia hagut dues cases. Van deixar la paret sud cega, atès que encara hi havia unes altres cases de les quals els Càrcer no en podien disposar.

El 1911 el mateix Joaquim de Càrcer va aconseguir disposar de la resta de les cases, les va fer enderrocar, ampliant el jardí i posant una porta de ferro a la cantonada, deixant la paret sud de l'oratori al descobert.

La següent reforma va ser realitzada per Dolores de Càrcer i de Ros, a partir de 1924. La marquesa, va fer una sèrie d'obres per tal que la casa recuperés el seu aspecte senyorial, després d'un període d'un cert abandó. Fonamentalment va modificar la coberta i va aixecar el sostre de la golfa, obra que va permetre multiplicar les habitacions del segon pis. Es van fer restaurar les pintures i les habitacions principals. Les diferents dependències estaven decorades amb mobles de qualitat, molts d'ells del segle XIX. De les parets penjaven quadres i un gran tapís que el virrei Amat havia portat del Perú. I sobre els mobles hi havia objectes de plata i de porcellana. El palau es va convertir en un important centre social on s'hi feien festes a les que assistien les més importants autoritats del país, al mateix temps que perdia definitivament el seu caràcter d'explotació agrícola.

La darrera reforma de la dècada de 1990, realitzada pels arquitectes Manuel Giralt i Lluís Cuspinera, ha convertit el palau en centre cultural, on hi ha l'Escola de Música. S'ha canviat el lloc de les escales interiors i s'han reforçat sostres i estructures. A la part nord s'hi ha construït un auditori mentre que, al costat contrari, adossada a la capella s'hi ha aixecat una construcció de nova planta destinada a sala d'exposicions. S'ha donat unitat a la façana del carrer Falguera mentre que el projecte ha respectat la façana del llac. Avui dia el Palau Falguera és la seu de l'Escola Municipal de Música. Té un auditori, bucs d'assaig i acull també alguns serveis municipals (Cultura, Educació i Infància).

Bibliografia

Palau Falguera: una parte de la historia de nuestra ciudad". El Butlletí. Núm. 365 (Sant Feliu de Llobregat, març 1995). Edició especial.

ESTEVEES, Albert (dir.). Sant Feliu de Llobregat. Guia del patrimoni històric i artístic. Molins de Rei: Centre d'Estudis i Divulgació del Patrimoni (CEDIP), 1997. 47 p.

HERNÁNDEZ, Cèlia. "Intrigues palatines amb tints electorals". Va i Ve. Revista d'actualitat i cultura de Sant Feliu de Llobregat. Núm. 167 (Sant Feliu de Llobregat, abril 1995). P. 18-21.

MOLINS, Jaume. "Conspiracions aristocràtiques a can Falguera". Va i Ve. Revista d'actualitat i cultura de Sant Feliu de Llobregat. Núm. 167 (Sant Feliu de Llobregat, octubre 1995). P. 27-29.

RETUERTA I JIMÉNEZ, M. Luz; SAMMARTÍ I ROSET, Carme (dir.). Sant Feliu de Llobregat. Identitat i història. Sant Feliu de Llobregat: Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, 2002. 365 p.

RETUERTA I JIMÉNEZ, M. Luz; SAMMARTÍ I ROSET, Carme (dir.). El Palau Falguera. Pagesos, mercaders i nobles a Sant Feliu de Llobregat. Segles XVII-XX. Sant Feliu de Llobregat: Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, 1999. 114 p.

SANS I FÀBREGAS, Llorenç; GRAS, Mercè. Els carrers de Sant Feliu. Sant Feliu de Llobregat: Patronat Municipal de Cultura de l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, 1989. P. 43-46.

TORRES, Milagros. El palau Falguera. Sant Feliu de Llobregat. Sant Feliu de Llobregat: Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat i Diputació de Barcelona. 11p.

